

1. neděle adventní rok C (2024)

1. čtení - Jer 33,14-16

Vzbudím Davidovi zákonitý výhonek.

Čtení z knihy proroka Jeremiáše.

Hle, blíží se dny - praví Hospodin - kdy splním sliby, které jsem dal o Izraelovu a o Judovu domu. V ty dny, za toho času vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnost na zemi. Za těch dnů dojde Juda spásy a Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: "Hospodin je naše spravedlnost."

Mezizpěv - Žl 25,4-5ab.8-9.10+14

Odp. K tobě pozvedám svou duši, Hospodine.

Ukaž mi své cesty, Hospodine,
a pouč mě o svých stezkách.
Ved' mě ve své pravdě a uč mě,
neboť ty jsi Bůh, můj spasitel.

Hospodin je dobrý a dokonalý,
proto ukazuje hříšníkům cestu.
Pokorné vede k správnému jednání,
pokorné učí své cestě.

Hospodinovo jednání je jen láska a věrnost
pro ty, kdo plní jeho smlouvu a nařízení.
Důvěrně se stýká Hospodin s těmi, kdo se ho bojí,
dává jim poznat svou smlouvu.

2. čtení - 1 Sol 3,12 - 4,2

At' Pán posilní vaše srdce, až přijde Kristus.

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Soluňanům.

(Bratři!) At' ve vás Pán rozhojňuje stále víc a více lásku jednoho k druhému i ke všem (lidem), jako ji i my (máme) k vám. At' posilní vaše srdce, abyste byli bezúhonné a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými. Nakonec pak vás, bratři, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši: jak jste se od nás naučili, že máte žít, abyste se líbili Bohu, a jak i žijete, tak at' v tom vynikáte ještě více. Víte přece, které příkazy jsme vám dali z moci Pána Ježíše.

Zpěv před evangeliem - Žl 85,8

Aleluja. Pane, ukaž nám své milosrdenství a dej nám svou spásu! Aleluja.

Evangelium - Lk 21,25-28.34-36

Blíží se vaše vykoupení.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Ježíš řekl svým učedníkům: "Budou znamení na slunci, na měsíci i na hvězdách, na zemi úzkost národů, bezradných nad hukotem a příbojem moře; lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přijde na (celý) svět, neboť hvězdný svět se zachvěje. A tehdy (lidé) uvidí Syna člověka přicházet v oblaku s velikou mocí a slávou. Až to začne, vzpřímte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení. Dejte si pozor, aby vaše srdce nebyla zatížena nestřídmostí, opilstvím a pozemskými starostmi, aby vás den (soudu) nezastihl znenadání; přijde totiž jako léčka na všechny, kdo přebývají na celé zemi. Proto bděte a modlete se v každé době, abyste mohli všemu tomu, co se má stát, uniknout a obstát před Synem člověka."

Homilie

„Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách.“ (Žl 25, 4)

Dnes, když začínáme Advent, Ježíš nám v evangeliu říká: „Až to začne, vzpřímte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupení.“ (Lk 21,28) Ostatní v tu chvíli budou „zmírat strachem“. (Lk 21,26a)

Co dělat, abychom mohli zvednout hlavu a ne zmírat ve strachu?

První odpověď je negativní.

Prohlášení, že patřím Kristu, že jsem křesťan to nestačí. Křest a začlenění do církve nestačí. ZáZNAM v matrice o křtu není pojistkou. Ani vroucně naplněné náboženské praktiky nám bohužel nepomohou.

Připomeňme si slova Matoušova evangelia: „Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane! Vstoupí do nebeského království, ale ten, kdo činí vůli mého Otce, který je v nebi. Mnozí mi toho dne řeknou: Pane, Pane, neprorokovali jsme mocí tvého jména a nevyhazovali zlé duchy mocí tvého jména a neudělali jsme mnoho zázraků mocí tvého jména? Pak jim prohlásím: nikdy jsem tě neznal. Běž ode mě, ty, kdo pácháš nepravost!“ (Mt 7,21-23)

Podívejme se na – někdo může prorokovat, vyhánět zlé duchy, provádět zázraky a uslyší tvrdá slova: „Nikdy jsem tě neznal. Jdi ode mně pryč.“ (tamtéž)

Ve stejném úryvku evangelia Ježíš ukazuje řešení a co je potřeba, abychom neslyšeli: „Neznám tě ... jdi pryč“, abychom „nezmírali strachem“. Do nebeského království vejde ten, kdo plní vůli Otce. (Ref. Mt 7,21)

Kdokoli s nás se stará o úzký vztah s Bohem, aby Bůh udělal mou vůli, je velmi velkou chybu. Bůh nemá plnit naši vůli, ale musíme a máme žít podle Boží vůle. To je základní chyba, kterou děláme ve svém vztahu s Bohem.

Dnes v citlivém žalmu jsme slyšeli taková slova: „Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách.“ (Žl 25, 4)

Kromě krásy, tato slova obsahují velmi důležité informace. Bůh má pro každého z nás plán – říká nám všem – vaše cesta k plnému štěstí a spasení vede – tudy a tam, a tímto způsobem. A měli bychom tuto cestu poznat a se ji naučit.

Směr tyto cesty dobře všichni známe: „nebudeš mít jiné bohy“, „cti otce a matku“, „nezabiješ“, „nebudeš krást“, „nebudeš cizoložit“, „nebudeš lhát“. Ale také Bůh nám ukazuje naši cestu v detailech: „tady je tvoje místo na zemi...“, „to je tvoje škola“, „toto je tvá práce“, „to je tvá žena a tvůj muž pro celý život“ „toto bude tak či onak“.

„Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách.“ (Žl 25, 4)

Je v nás takový přístup?

Pamatujete na své modlitby, když jste prosili: „Pane, pomoz mi dostat se k tému studiím.“ Nebo také: „Pane, řekni mi, jsou to studie pro mě?“

Vy, ženatí, modlili jste se: „Pane, dej mi tuhle ženu.“ Nebo také: „Je tato žena pro mě?“ Podobně se dnes vdané ženy: „Je tento muž pro mě“, nebo „Pane dej mi dobrého muže“.

Není to tak, že máme velkou ochotu zapojit Boha do provádění našich konceptů a nehledáme ten Boží koncept?

A přesto v modlitbě opakujeme: „buď vůle tvá“!

„Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách.“ (Žl 25, 4)

V adventu, ještě více vzorem pro nás je Panna Maria. Je to ta, která moc dobře poznala Pánovou cestu, jak žít podle Jeho vůli. Ona řekla: „at' se mi stane podle tvého slova“. Nechme ji být naším průvodcem ve škole rozpoznávání Božího povolání a Boží cesty pro nás.

A tímto by toto kázání mohlo být ukončeno. Mám však návrh. Bylo by krásné, aby chom vzali jednu větu z liturgie slova dnešní mše sv., vzpomínali si na ni a nosili ji ve svém srdci, opakovali ji, přemýšleli a ochutnávali nějakou dobu. Řekněme si, celý tento týden.

Dnes by to mohla být věta: „Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách.“ (Žl 25, 4)

Dejme toto slovo do našeho srdce. Pojd'me na něj myslet. A především udělejme ho našimi. Abychom se vážně snažili poznat Boží vůli. Vroucně ji přijali. Žili podle ní vášnivě. Bez váhání, s plnou oddaností.

„Ukaž mi své cesty, Hospodine, a pouč mě o svých stezkách.“ (Žl 25, 4)
Amen.